

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา แบบหาความสัมพันธ์ (Descriptive Correlational Research) เพื่อศึกษาความชุกของปัญหาการถูกรังแกของวัยรุ่นไทยในเขตจังหวัด นครศรีธรรมราช หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร กับการถูกรังแก และตัวแปรที่ ร่วมกันทำนายการถูกรังแกของวัยรุ่น

ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัด นครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ. 2547 จำนวน 165,584 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้สูงอายุที่สุ่มมาจากประชากรโดยสุ่มแบบหลายชั้น (Multistage Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 140 คน และมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สามารถสื่อสารกับผู้วิจัยได้
2. มีการรู้คิด สถิติปัญหาปกติ ประเมินความสามารถในการรู้คิดและสถิติปัญหาโดยใช้ แบบทดสอบสภาพจิตจุฬา (Chula Mental Test) ได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่า 15 คะแนน
3. ยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัย

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณหาขนาดของ กลุ่มตัวอย่างที่มีตัวแปรในงานวิจัยที่ใช้สถิติการวิเคราะห์ มีสูตรในการคำนวณดังนี้ (Thorndike, 1978 cited in Patricia, 1987, p. 130)

$$n = (10x) + 50$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่าง

เมื่อ x คือ จำนวนตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ (x_1) เพศ (x_2) ภาวะสุขภาพ (x_3)

ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน (x_4) ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิก ในครอบครัว (x_5) ประวัติการดื่มเหล้า และ/หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัว (x_6) ทักษะของ สมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ (x_7) สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว (x_8) สถานะทางการเงิน ของผู้สูงอายุและครอบครัว (x_9)

แทนค่าในสูตร ดังนี้

$$n = (10 \times 9) + 50$$

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง = 140 คน

การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็นด้วยการเลือกตัวอย่างแบบหลายชั้น (Multistage Sampling) (ยูวดี ฤาชา และคณะ, 2543, หน้า 78-79) ดังมีขั้นตอนต่อไปนี้

1. จัดกลุ่มอำเภอของจังหวัดนครศรีธรรมราชออกเป็นชั้นของความเจริญตามเกณฑ์ที่กรมการปกครองได้กำหนดไว้ โดยพิจารณาจากความหนาแน่นของประชากร เศรษฐกิจ ความสะดวกของการคมนาคม และความเจริญด้านอื่น ๆ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่มีลักษณะครอบคลุมประชากรผู้สูงอายุทั้งจังหวัด โดยแบ่งอำเภอออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

1.1 อำเภอชั้นพิเศษ มี 1 อำเภอ คือ อำเภอเมือง

1.2 อำเภอชั้นหนึ่ง มีทั้งหมด 4 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอปากพนัง อ.ทุ่งสง อ.ท่าศาลา และ อ.ขนอม

1.3 อำเภอชั้นสอง มีทั้งหมด 5 อำเภอ ประกอบด้วย อ.ฉวาง อ.ร่อนพิบูลย์ อ.ชะอวด อ.สิชล และ อ.หัวไทร

1.4 อำเภอชั้นสาม มีทั้งหมด 3 อำเภอ ประกอบด้วย อ.เชียรใหญ่ อ.ทุ่งใหญ่ และ อ.นาบอน

1.5 อำเภอชั้นสี่ มีทั้งหมด 8 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ประกอบด้วย อ.ลานสกา อ.พรหมคีรี อ.ฉำพระนคร อ.บางขัน อ.เฉลิมพระเกียรติ อ.พิปูน อ.พระพรหม อ.จุฬาภรณ์ กิ่ง อ.นบพิตำ และ กิ่ง อ.ช้างกลาง

2. เลือกอำเภอที่มีการกระจายลักษณะประชากรทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท เขตเมือง หมายถึง พื้นที่ที่อยู่ในเขตเทศบาล เขตชนบท หมายถึง พื้นที่ที่อยู่นอกเขตเทศบาล ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างจากอำเภอที่มีทั้งเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลซึ่งได้แก่ อำเภอชั้นพิเศษ อำเภอชั้นหนึ่ง และอำเภอชั้นสอง จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่ายดังนี้อำเภอที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาได้แก่ อำเภอชั้นพิเศษคือ อำเภอเมือง อำเภอชั้นหนึ่งคือ อำเภอท่าศาลา และอำเภอชั้นสองคือ อำเภอสิชล ส่วนอำเภอชั้นสามและอำเภอชั้นสี่ ผู้วิจัยมิได้เลือกศึกษา เนื่องจากเป็นพื้นที่นอกเขตเทศบาลทั้งหมด

3. อำเภอตัวอย่างที่สุ่มได้ในข้อ 2 นำมาสุ่มเลือกพื้นที่เขตเทศบาลมา 1 ตำบลและนอกเขตเทศบาล 1 ตำบล ด้วยวิธีจับสลาก แบบไม่มีการแทนที่ ได้เขตพื้นที่ทำการศึกษา ดังนี้

3.1 อำเภอเมือง เขตเมืองได้แก่ ตำบลฉวาง เขตชนบทได้แก่ ตำบลโพธิ์เสด็จ

3.2 อำเภอท่าศาลา เขตเมืองได้แก่ ตำบลท่าศาลา เขตชนบทได้แก่ ตำบลท่าขึ้น

3.3 อำเภอสิชล เขตเมืองได้แก่ ตำบลสิชล เขตชนบทได้แก่ ตำบลเปลี่ยน

4. ตำบลตัวอย่างที่สุ่มได้ในข้อ 3 นำมาสุ่มอย่างง่ายตำบลละ 1 หมู่บ้านโดยการจับฉลากได้หมู่บ้านที่ทำการศึกษาในแต่ละตำบล ดังนี้

4.1 เขตเมือง ตำบลคูขวาง ได้แก่บ้านบางจากหมู่ 1 เขตชนบท ตำบลโพธิ์เสด็จ ได้แก่ หมู่ 9

4.2 เขตเมือง เทศบาล ตำบลท่าศาลา ได้แก่หมู่ 3 เขตชนบท ตำบลท่าซัน ได้แก่บ้านประคุ่ม หมู่ 10

4.3 เขตเมือง เทศบาล ตำบลลิซัล ได้แก่ หมู่ 1 เขตชนบท ตำบลเปลี่ยน ได้แก่บ้านท่าหิน หมู่ 10

5. ผู้วิจัยคำนวณจำนวนตัวอย่างจากจำนวนผู้สูงอายุแต่ละหมู่บ้านตามขั้นตอนดังนี้

5.1 คำนวณขนาดของประชากรผู้สูงอายุใน 6 หมู่บ้าน

เนื่องด้วยยังไม่มี การสำรวจสำมะโนประชากรผู้สูงอายุจังหวัดนครศรีธรรมราช ในปี พ.ศ.2547 แต่ในปี พ.ศ.2538 และ ปี พ.ศ.2545 ได้มีการสำรวจสำมะโนประชากรผู้สูงอายุ พบว่ามีจำนวนผู้สูงอายุเท่ากับ 142,108 คน และ 159,216 คน ตามลำดับ คิดเป็นอัตราเพิ่มประชากร ผู้สูงอายุเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 2 ต่อปี ดังนั้น ในปี พ.ศ.2547 ประชากรผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงสามารถประมาณการได้ว่า เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2545 ร้อยละ 4 ผู้วิจัยจึงคำนวณขนาดของผู้สูงอายุใน 6 หมู่บ้านตัวอย่าง โดยนำจำนวนผู้สูงอายุของแต่ละหมู่บ้านตัวอย่างรวม 6 หมู่บ้าน ในปี พ.ศ. 2545 มาประมาณการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ซึ่งคิดเป็นจำนวนผู้สูงอายุใน 6 หมู่บ้านตัวอย่างเท่ากับ 1,463 คน

5.2 คำนวณจำนวนตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน โดยคิดตามสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุในแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งสามารถคำนวณจำนวนสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านได้จากสูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้าน} = \frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ (140)} \times \text{จำนวนผู้สูงอายุในแต่ละหมู่บ้าน}}{\text{จำนวนผู้สูงอายุในทุกหมู่บ้านที่ทำการศึกษา (1,463)}}$$

เมื่อแทนค่าในสูตร จะได้ผลดังต่อไปนี้

$$\text{กลุ่มตัวอย่างจากหมู่ 1 ตำบลภูขวาง} = \frac{140 \times 241}{1,463} = 23 \text{ คน}$$

$$\text{กลุ่มตัวอย่างจากหมู่ 9 ตำบลโพธิ์เสด็จ} = \frac{140 \times 167}{1,463} = 16 \text{ คน}$$

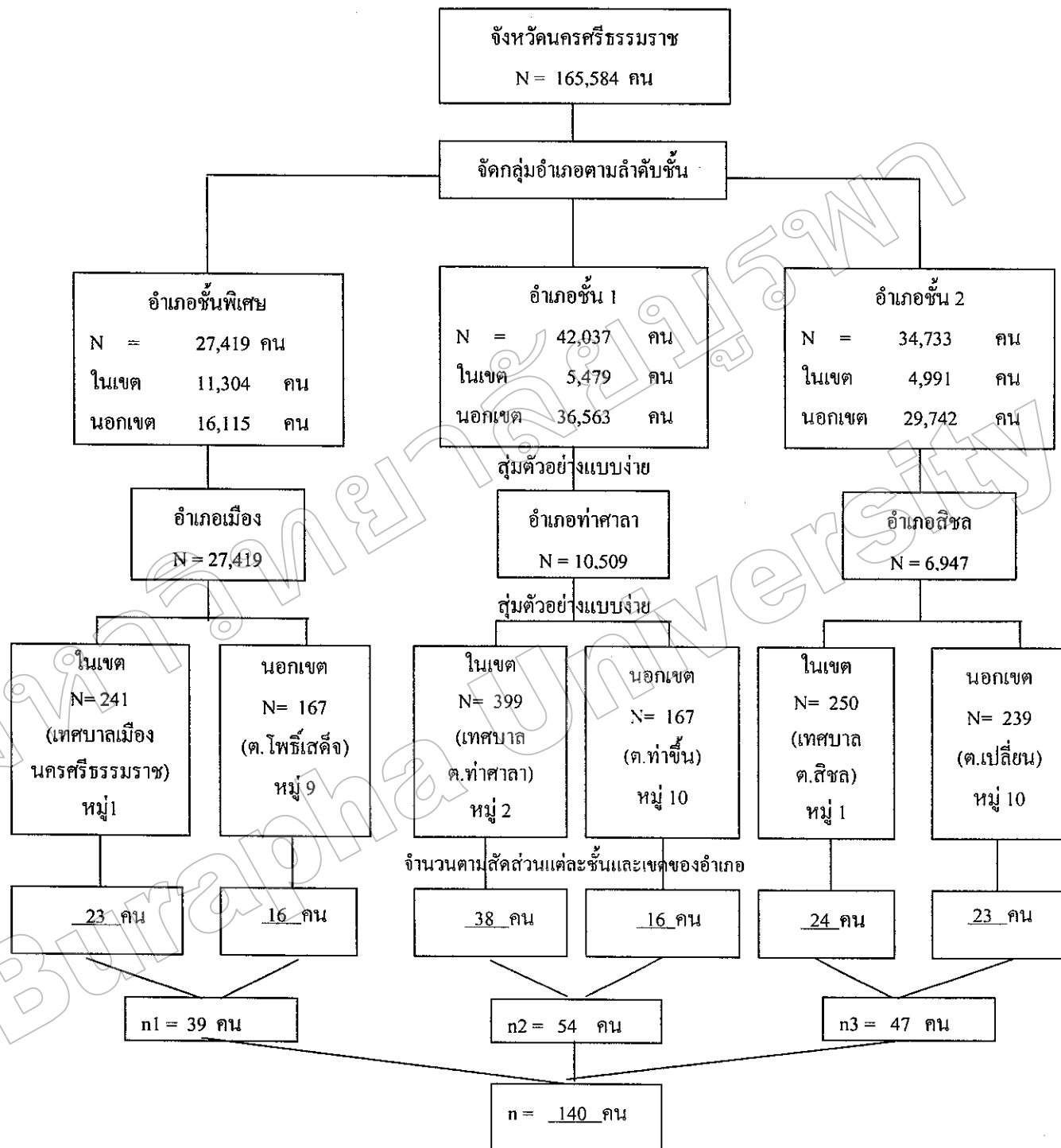
$$\text{กลุ่มตัวอย่างจากหมู่ 2 เทศบาลตำบลท่าศาลา} = \frac{140 \times 399}{1,463} = 38 \text{ คน}$$

$$\text{กลุ่มตัวอย่างจากหมู่ 10 ตำบลท่าซื่น} = \frac{140 \times 167}{1,463} = 16 \text{ คน}$$

$$\text{กลุ่มตัวอย่างจากหมู่ 1 เทศบาลตำบลลิซัล} = \frac{140 \times 250}{1,463} = 24 \text{ คน}$$

$$\text{กลุ่มตัวอย่างจากหมู่ 10 ตำบลเปลี่ยน} = \frac{140 \times 239}{1,463} = 23 \text{ คน}$$

6. สุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุตามจำนวนที่ระบุไว้ในข้อ 5.2 โดยสุ่มรายชื่อผู้สูงอายุจากทะเบียนผู้สูงอายุของสถานีอนามัยในแต่ละท้องที่ด้วยวิธีจับสลากตามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ถ้าผู้สูงอายุในกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มได้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามที่กำหนดให้ตัดออกและสุ่มประชากรที่เหลือทดแทนด้วยวิธีเดียวกัน จากการคำนวณจึงได้สัดส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาในงานวิจัยนี้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น

N = จำนวนประชากรผู้สูงอายุ

n = จำนวนตัวอย่างผู้สูงอายุ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 5 ส่วน ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐาน แบบทดสอบสภาพจิตจุฬา แบบสัมภาษณ์เพื่อคัดกรองการทารุณกรรมผู้สูงอายุจากสมาชิกในครอบครัว แบบประเมินการรับรู้ของผู้สูงอายุเกี่ยวกับภาวะสุขภาพ ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวและสถานะทางการเงิน และแบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐาน เป็นชุดของคำถามแบบเลือกตอบจำนวน 14 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่ามีปัจจัยส่วนบุคคลใดบ้างที่มีความเกี่ยวข้องกับการทารุณกรรมของผู้สูงอายุ ลักษณะแบบสัมภาษณ์ เป็นคำถามปลายเปิดซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ศาสนา รายได้ของผู้สูงอายุและของครอบครัว ความเพียงพอของรายได้ สภาพที่อยู่อาศัย ประวัติเกี่ยวกับการเจ็บป่วยทางจิต และประวัติเกี่ยวกับการเสพสิ่งเสพติดและ/หรือของมึนเมาของสมาชิกในครอบครัว

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบสภาพจิตจุฬา (Chula Mental Test) ของ สุทธิชัย จิตะพันธุ์กุลและคณะ (2541) เพื่อประเมินความสามารถในการจำและการประมวลความคิดสำหรับผู้สูงอายุไทย ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 13 ข้อ คะแนนเต็ม 19 คะแนน คะแนนที่ต่ำกว่า 15 แสดงว่าน่าจะมีคามผิดปกติของความจำ (Cognitive Function) ผู้วิจัยเลือกเครื่องมือนี้ มาใช้เพื่อประเมินสติสัมปชัญญะและความสามารถในการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างกับผู้วิจัย ซึ่งจะทำให้งานวิจัยมีความตรงมากขึ้น

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ เพื่อคัดกรองการทารุณกรรมผู้สูงอายุจากสมาชิกในครอบครัว ซึ่งพัฒนาขึ้น โดยโรจน์ จินตนาวัฒน์ (2546) ซึ่งมีลักษณะของการวัดความชุกหรือประมาณการความบ่อยครั้งของสถานการณ์การถูกทารุณกรรม โดยใช้คำถามที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการถูกทารุณกรรมของผู้สูงอายุจำนวน 5 องค์ประกอบคือ การถูกทารุณกรรมด้านร่างกาย การถูกทารุณกรรมด้านจิตใจ การเอาผลประโยชน์จากผู้สูงอายุ การทอดทิ้ง และการล่วงละเมิดสิทธิของผู้สูงอายุจำนวน 40 ข้อ โดยแต่ละเนื้อหาจะมีเกณฑ์การให้คะแนนรายข้อ ดังนี้

ตอบ ไม่เคย	(1)	หมายถึง เหตุการณ์นี้ไม่เคยเกิดขึ้นเลย
ตอบ บางครั้ง	(2)	หมายถึง เหตุการณ์นี้เคยเกิดขึ้นบางครั้ง
ตอบ บ่อยมาก	(3)	หมายถึง เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นบ่อยมาก

แบบสัมภาษณ์เพื่อคัดกรองการทารุณกรรมผู้สูงอายุจากสมาชิกในครอบครัวนี้
โรจน์ จินตนาวัฒน์ (2546) ได้พัฒนาขึ้นจากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการศึกษาด้วยวิธีสนทนา
กลุ่มกับผู้สูงอายุ และได้ผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดย นำไปตรวจสอบความตรงของเนื้อหา
(Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านปัญหาการใช้ความ
รุนแรง 1 ท่าน พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้าน ผู้สูงอายุ 3 ท่าน และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านผู้สูงอายุ 1
ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหาและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับ
ผู้สูงอายุจำนวน 80 คน และตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของการวัดด้วยวิธีหาค่า
สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ 0.70

ค่าคะแนนการทารุณกรรมผู้สูงอายุจากสมาชิกในครอบครัวจะมีค่าคะแนนตั้งแต่ 40
ถึง 120 คะแนน การแปลผลพิจารณาจากค่าคะแนน ดังนี้

40 คะแนน หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ของการทารุณกรรมผู้สูงอายุจากสมาชิก
ในครอบครัว

41-120 คะแนน หมายถึง เคยมีเหตุการณ์ของการทารุณกรรมผู้สูงอายุจากสมาชิก
ในครอบครัว

ส่วนที่ 4 แบบประเมินการรับรู้ของผู้สูงอายุเกี่ยวกับภาวะสุขภาพ ทักษะคิดของสมาชิก
ในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว และสถานะทางการเงิน

(The Modified Health, Attitude Toward Aging, Living Arrangement, Finances Assessment Tool:
H.A.L.F. Assessment Tool) ของ เฟอร์กูสัน และเบค (Ferguson & Beck, 1983) ซึ่งแปลและปรับใช้
โดย โรจน์ จินตนาวัฒน์ (2546) ใช้สำหรับประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการทารุณกรรมในผู้สูงอายุ
ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 23 ข้อ เกี่ยวกับภาวะสุขภาพจำนวน 4 ข้อ ทักษะคิดของสมาชิก
ในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ จำนวน 8 ข้อ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว 5 ข้อ และสถานะ
ทางการเงินจำนวน 6 ข้อ

แบบสัมภาษณ์ เพื่อประเมินการรับรู้ของผู้สูงอายุเกี่ยวกับภาวะสุขภาพ ทักษะคิดของ
สมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว และสถานะทางการเงินนี้
โรจน์ จินตนาวัฒน์ (2546, หน้า 56) ได้นำไปทดสอบหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีวัดซ้ำในระยะเวลา
1 สัปดาห์ กับผู้สูงอายุในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 ราย ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
เท่ากับ 0.97 และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟา ของ ครอนบาค รายข้อด้าน คือ ภาวะสุขภาพ เท่ากับ
0.79 ทักษะคิดของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุเท่ากับ 0.82 สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว
เท่ากับ 0.85 สถานะทางการเงินเท่ากับ 0.70 และค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาครวมเท่ากับ
0.80 มีเกณฑ์การให้คะแนนรายข้อ ดังนี้

ตอบ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	0 คะแนน
ตอบ ไม่เห็นด้วย	ให้	1 คะแนน
ตอบ เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ตอบ เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	3 คะแนน

นำคะแนนที่ได้แต่ละข้อมารวมกัน ค่าคะแนนการรับรู้ภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุ มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0-12 คะแนน คะแนนน้อยแสดงว่าผู้สูงอายุรับรู้ว่าคุณภาพดี คะแนนมากขึ้นแสดงว่าผู้สูงอายุรับรู้ว่าคุณภาพไม่ดี การแปลผลพิจารณาจากคะแนน ดังนี้

คะแนน 0-4 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ภาวะสุขภาพทางกายอยู่ในระดับดี

คะแนน 5-12 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ภาวะสุขภาพทางกายอยู่ในระดับไม่ดี

การรับรู้ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุมีค่าคะแนนตั้งแต่ 0-24 คะแนน คะแนนน้อยแสดงว่าผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีทัศนคติที่ดีต่อผู้สูงอายุ คะแนนมากแสดงว่าผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้สูงอายุ การแปลผลพิจารณาจากคะแนน ดังนี้

คะแนน 0 - 8 คะแนน หมายถึง ผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีทัศนคติที่ดีต่อผู้สูงอายุ

คะแนน 9-24 คะแนน หมายถึง ผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้สูงอายุ

การรับรู้สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวของผู้สูงอายุ มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0-15คะแนน คะแนนน้อยแสดงว่าผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวดี คะแนนมากแสดงว่าผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวไม่ดี การแปลผลพิจารณาจากคะแนน ดังนี้

คะแนน 0 – 5 คะแนน หมายถึง ผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวดี

คะแนน 6- 15 คะแนน หมายถึง ผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวไม่ดี

การรับรู้สถานะทางการเงินของครอบครัวมีค่าคะแนนตั้งแต่ 0-18 คะแนน คะแนนน้อยแสดงว่าผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีสถานะทางการเงินของครอบครัวดี คะแนนมากแสดงว่า ผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีสถานะทางการเงินของครอบครัวไม่ดี การแปลผลพิจารณาจากคะแนน ดังนี้

คะแนน 0-6 คะแนน หมายถึง ผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีสถานะทางการเงินของครอบครัวดี

คะแนน 7-18 คะแนน หมายถึง ผู้สูงอายุรับรู้ว่ามีสถานะทางการเงินของครอบครัวไม่ดี

ส่วนที่ 5 แบบประเมินความสามารถในการประกอบกิจวัตรประจำวัน ได้แก่ ดัชนี

บาร์เทิล เอดีแอล (Midified Barthel ADL Index: BAI) ของสุทธิชัย จิตะพันธ์กุล ที่ดัดแปลงมาจาก ดัชนีบาร์เทิลของฮาโมนีย์ และบาร์เทิล (Hamoney & Barthel, 1965 cited in Jitapunkul, 1998)

3. ระดับของคะแนนจากแบบสัมภาษณ์เพื่อคัดกรองการทารุณกรรมผู้สูงอายุจากสมาชิกใน ครอบครัว แบบประเมินการรับรู้ของผู้สูงอายุเกี่ยวกับภาวะสุขภาพทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวและสถานะทางการเงิน และแบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน นำมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ อายุ เพศ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว ภาวะสุขภาพ ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว และความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันกับการถูกทารุณกรรมในผู้สูงอายุ โดยใช้สถิติไค-สแควร์ เนื่องจากตัวแปรต้นและตัวแปรตามเป็นตัวแปรกลุ่ม

5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในเชิงทำนาย ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ อายุ เพศ สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว ภาวะสุขภาพ ทัศนคติของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อผู้สูงอายุ สถานะทางการเงินของผู้สูงอายุและครอบครัว และความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันกับการถูกทารุณกรรมในผู้สูงอายุ โดยวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression) เนื่องจากตัวแปรตามเป็นตัวแปรกลุ่ม (Cathagories Variable) ไม่ใช่ตัวแปรต่อเนื่อง

6. เนื่องจากข้อตกลงเบื้องต้นของการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ กำหนดไว้ว่า ตัวแปรที่นำมาคำนวณ ต้องเป็นตัวแปรในระดับอันตรภาคขั้นขึ้นไป (Interval Scale) จึงต้องแปลงข้อมูล (Decode) โดยข้อมูลระดับ นามบัญญัติ (Nominal Scale) ได้แก่ เพศ ประวัติการเจ็บป่วยทางจิตของสมาชิกในครอบครัว ประวัติการดื่มเหล้าและ/หรือเสพยาของสมาชิกในครอบครัวให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) (Polit & Hungler, 1991, p. 513) (ภาคผนวก ค)

7. ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05